

Sygn. akt X GC 1589/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2018 r. r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie Wydział X Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Joanna Stelmasik
Protokolant:	Sekretarz sądowy Agata Kicińska

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2018 r. r.

na rozprawie

w sprawie z powództwa B. K.

przeciwko Z. H. (1)

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt X GC 1589/18

Postępowanie uproszczone

UZASADNIENIE

Dnia 31 stycznia 2018 roku powódka B. K. wniosła przeciwko Z. H. (1) pozew o zapłatę kwoty 4341,74 złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwot: 2496,74 zł od dnia 8 października 2017 roku do dnia zapłaty, 1845,00 zł od dnia 8 października 2017 roku do dnia zapłaty, a także złożyła wniosek o zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że w dniu 4 września 2017 roku strony zawarły umowę najmu na podstawie której pozwana wynajęła od powódki spawarkę. Strony ustaliły, że z tytułu najmu urządzenia pozwana zapłaci 100 złotych netto za każdą dobę wynajmowania urządzenia. W dniu wydania spawarki, jej stan techniczny był sprawny i zdatny do przeznaczonego użytku. Strona pozwana wpłaciła kwotę 2400 złotych tytułem zaliczki. Pozwana oddała wynajmowanie urządzenia w dniu 21 września 2017 roku. Po dokonaniu oględzin powódka stwierdziła, że maszyna jest uszkodzona i zleciła przeprowadzenie naprawy. Koszt naprawy urządzenia jaki poniosła powódka wyniósł 6725,79 złotych. Powódka udzieliła 25% rabatu na koszt naprawy urządzenia, zaliczając na poczet tej kwoty wpłaconą przez pozwaną zaliczkę. Powódka wskazała, że ostatecznie pozwana winna zapłacić kwotę 2496,74 złotych tytułem kosztów naprawy spawarki oraz kwotę 1845,00 złotych tytułem najmu urządzenia. Łącznie pozwana winna więc zapłacić kwotę 4341,74 złotych.

Dnia 26 lutego 2018 roku Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zgodnie z żądaniem powódki (sygn. akt GNe 393/18).

W przepisany terminie pozwana złożyła sprzeciw i wniosła o oddalenie powództwa, a także złożyła wniosek o zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że spawarka była wykorzystywana zgodnie z przeznaczeniem i w trakcie użytkowania nagle przestała działać. Pozwana wskazała, że kwota 1845,00 złotych tytułem najmu urządzenia winna być rozliczna z wpłaconej zaliczki w wysokości 2400,00 złotych, tymczasem powódka niesłusznie obciążyła ją kwotą z tytułu kolejnej faktury za naprawę urządzenia, którą następnie pokryła z wpłaconej zaliczki. Strona pozwana zakwestionowała zarzut stawiany przez powódkę, że urządzenie próbowano naprawiać. Strona pozwana zakwestionowała również wysokość kosztów naprawy przedmiotowego urządzenia.

W replice z dnia 13 lipca 2018 roku pełnomocnik powódki wskazał, że zgodnie ze zleconą ekspertyzą, nie jest włączone, że do uszkodzenia spawarki doszło na skutek jej niewłaściwego użytkowania bądź ingerencji osób trzecich.

Zarządzeniem z dnia 2 lipca 2018r zobowiązano pozwaną do oświadczenia czy żądanie wydania nakazu zapłaty w wysokości 555 zł – rubryka 7 pkt 3 odpowiedzi na pozew, stanowi powództwo wzajemne – w terminie 7 dni pod rygorem przyjęcia, że jest to powództwo wzajemne. Jednocześnie zobowiązano pozwaną do usunięcia braków formalnych powództwa wzajemnego – w terminie 7 dni pod rygorem zwrotu pozwu wzajemnego.

Na rozprawie w dniu 11 października 2018r, wobec nieusunięcia braków formalnych pozwu wzajemnego, Sąd zwrócił pozwanej pozew wzajemny o zapłatę kwoty 555 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 4 września 2017 roku Z. H. (1) wynajęła u B. K. spawarkę K. (...) AC/DC. Strony ustaliły dobową stawkę najmu na kwotę 100,00 złotych netto. Z. H. (1) uiściła kwotę 2400,00 złotych tytułem zaliczki.

Zgodnie z Ogólnymi warunkami umowy, wynajmujący zobowiązuje się wykonywania na własny koszt wszelkich napraw i usunięcia awarii urządzenia powstałych w następstwie normalnego zużycia przy jego prawidłowej eksploatacji (dział III punkt 2), zaś najemca ponosi odpowiedzialność za zużycie urządzenia będące następstwem jego prawidłowego użytkowania (dział V punkt 5). Najemca jest zobowiązany do używania przedmiotu najmu z należytą starannością, zgodnie z zasadami BHP (dział IV punkt 5).

Najem trwał do dnia 21 września 2017 roku.

Dowód:

- umowa najmu, k. 13
- protokół, k. 14;
- owu, k. 15

Spawarka była obsługiwana przez technologa i instruktora spawalnictwa. Działała w cyklu: praca 3 minuty, 10 – 15 minutowa przerwa. Po około dwóch tygodniach, po jednej z takich przerw, urządzenie nagle przestało działać. Spawarka została odstawiona do samochodu. Następnego dnia R. W. zawiózł spawarkę do autoryzowanego serwisu (...) w S. celem zlecenia sporządzenia ekspertyzy.

Syn pozwanej i zarazem pracownik firmy pozwanej miał wątpliwości co do jakości napraw wykonywanych w firmie powódki gdyż był świadkiem rozmowy przeprowadzonej w siedzibie powódki przy odbieraniu maszyny, z których

wynikało, że maszyna już wcześniej uległa takiej samej awarii. Tym samym R. W. chciał się zabezpieczyć przed ewentualnymi zarzutami ze strony powódki o uszkodzenie maszyny.

Dnia 21 września 2017r. pracownik spółki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. sporządził ekspertyzę, zgodnie z którą w urządzeniu M. (...) nie stwierdzono śladów ciał obcych i zalania, które mogłyby przyczynić się do powstałych uszkodzeń. Zapylenie wewnątrz maszyny określono na typowe dla normalnych warunków eksploatacji.

Po sporządzeniu ekspertyzy R. W. zawiódł urządzenie do B. K.. Kwantowa

Dowód:

- zeznania R. W., k. 65 – 67

- ekspertyza k.40

Dnia 25 września 2017 roku sporządzono w firmie powódki protokół naprawy, w którym stwierdzono, że spawarka M. (...) jest niesprawna, a także, że osoba nieuprawniona próbowała na własną rękę naprawić urządzenie. Sporządzono wycenę naprawy, zgodnie z którą koszt płyty (...) wyniósł 2040,15 złotych netto, koszt modułu (...) wyniósł kwotę 3267,97 złotych, zaś koszt usługi serwisowej kwotę 160,00 złotych netto.

Tytułem naprawy spawarki M. (...) B. K. wystawiła Z. H. (1) fakturę proforma nr 6/09/2017 na kwotę 6725,79 złotych. Następnie B. K. udzieliła 25% rabatu i wystawiła Z. H. (2) fakturę VAT nr (...) na kwotę 4896,74 złotych brutto.

Dowód:

- wycena, k. 16;

- faktura VAT, k. 17 ;

- pismo, k. 19;

- faktura VAT, k. 20

Tytułem najmu urządzenia B. K. wystawiła Z. H. (1) fakturę VAT nr (...) na kwotę 1845,00 złotych brutto.

Dowód:

- faktura VAT, k. 21

Pismem z dnia 3 października 2017 roku Z. H. (1) poinformowała B. K., że odrzuca zarzut nieuprawnionej ingerencji w urządzenie, wskazując, że w trakcie pracy z niewyjaśnionych powodów spawarka przestała działać. Następnie w celu sprawdzenia jej stanu technicznego, urządzenie zostało oddane do autoryzowanego serwisu naprawczego. Pracownicy serwisu wypięli wtyki celem zapobiegnięcia dalszemu uszkodzaniu maszyny.

Dowód:

- pismo, k. 18

Pismem z dnia 29 listopada 2017 roku B. K. wezwała Z. H. (1) do zapłaty kwoty 4341,74 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, z czego kwota 2496,74 złotych stanowiła należność główną wynikającą z faktury VAT o numerze (...), zaś kwota 1845,00 złotych stanowiła należność główną wynikającą z faktury VAT o numerze (...). Z. H. (1) roszczenie uznała za bezpodstawne, wskazując, że urządzenie było eksploatowane kilkanaście lat, a w trakcie wypożyczenia wykorzystywane było w sposób właściwy dla jej specyfikacji przez wykwalifikowany personel.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty, k. 22;

- pismo, k. 42

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Strona powodowa dochodziła zapłaty za najem urządzenia – spawarki , w wysokości 1845,00 złotych oraz kosztów naprawy tego urządzenia które ostatecznie określiła na kwotę 2496,74 złotych, po zaliczeniu na ten koszt zaliczki uiszczonej przez najemcę przy zawarciu umowy.

Strony łączyła umowa najmu przez którą wynajmujący zobowiązuje się oddać najemcy rzecz do używania przez czas oznaczony lub nieoznaczony, a najemca zobowiązuje się płacić wynajmującemu umówiony czynsz. (art. 659 § 1 kodeksu cywilnego).

Między stronami niesporny był fakt zawarcie umowy najmu. Strony podpisały umowę , w której określili wzajemne obowiązki , do umowy dołączone były owu oraz ustaliły czynsz najmu na kwotę 100 zł za dobę. Przy zawarciu umowy pozwana uiściła zaliczkę na poczet przyszłych kosztów najmu. Pozwana nie kwestionowała faktu najmu urządzenia i wysokości należnej kwoty czynszu po jego zakończeniu w kwocie 1 845 zł. Uważała jednak , że powinna być ona pokryta z zaliczki uiszczonej właśnie na ten cel. Pozwana natomiast uiszczoną zaliczką pokryła częściowo fakturę wystawioną tytułem kosztów naprawy wynajmowanego urządzenia, opiewającą ostatecznie na kwotę 4 896,74 zł.

W ocenie Sądu skoro zaliczka uiszczona została na poczet zawartej umowy najmu, to z tej kwoty w pierwszej kolejności powinny być pokryte należności czynszowe. Tym samym faktura VAT nr (...) na kwotę 1845,00 złotych wystawiona tytułem najmu powinna być rozliczona z uiszczonej zaliczki w kwocie 2 400 zł. Mając to na uwadze niezasadne było dochodzenie przez powódkę zapłaty za tę fakturę .

Kolejnym roszczeniem dochodzonym przez powódkę były koszty naprawy spornego urządzenia wycenione , po rabacie, na kwotę 4 896,74 zł. Na poczet tej należności, o czym była już mowa, powódka zaliczyła uiszczoną kaucję.

W ocenie Sądu podstawą dochodzonego roszczenia – ostatecznie określonego na kwotę 2496,74 złotych - były przepisy art. 471 k.c.

Przypomnieć przy tym należy, że zgodnie z art. 471 k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Aby zaistniała odpowiedzialność odszkodowawcza za nienależyte wykonanie bądź niewykonanie zobowiązania muszą zostać spełnione określone przesłanki, tj. 1) szkoda wierzyciela w postaci uszczerbku majątkowego; 2) szkoda musi być spowodowana niewykonaniem lub nienależycie wykonanym zobowiązaniem przez dłużnika; 3) związek przyczynowy między faktem nienależytego lub niewykonania zobowiązania a poniesioną szkodą. Następstwem niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania jest najczęściej powstanie szkody. Obok niewykonania lub wykonania nienależytego oraz szkody wyrządzonej wierzycielowi przesłanką omawianej odpowiedzialności kontraktowej dłużnika jest również istnienie normalnego związku przyczynowego między naruszeniem przez dłużnika więzi zobowiązaniowej a szkodą wierzyciela. Dłużnik może uwolnić się od odpowiedzialności wykazując, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi on odpowiedzialności. Konsekwencją udowodnienia takiego stanu rzeczy jest zwolnienie dłużnika z odpowiedzialności za szkodę (egzoneracja). E. uzależniona jest od obalenia przez niego domniemania, że uchybienie zobowiązaniu jest następstwem obciążających go okoliczności.

Podkreślić przy tym należy, iż to wierzyciela obciąża dowód wykazania powyższych przesłanek. Dopiero wykazanie tych trzech przesłanek aktualizuje potrzebę obrony dłużnika, który może wykazać, że niewykonanie lub nienależyte

wykonanie zobowiązania jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi on odpowiedzialności. Nieudowodnienie przez wierzyciela którejkolwiek z trzech wymienionych wyżej przesłanek skutkować musi oddaleniem powództwa. Natomiast wykazanie tych okoliczności powoduje powstanie domniemania odpowiedzialności dłużnika za niewykonanie bądź nienależyte wykonanie zobowiązania, od której dłużnik będzie mógł się uchylić jeśli wykaże, iż niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które odpowiedzialności nie ponosi.

Zgodnie z Ogólnymi warunkami umowy, najemca zobowiązał się do używania przedmiotu najmu z należytą starannością, zgodnie z zasadami BHP (dział IV punkt 5). Natomiast zgodnie z działem III pkt 2. Wynajmujący zobowiązuje się do wykonywania na własny koszt wszelkich napraw i usunięcia awarii urządzenia powstałych w następstwie normalnego zużycia przy jego prawidłowej eksploatacji (materiały eksploatacyjne nie podlegają naprawom za zużycie wszelkie koszty ponosi najemca). Najemca nie ponosi odpowiedzialności za zużycie urządzenia będące następstwem jego prawidłowego użytkowania (dział V pkt 5) .

Przyjęte rozwiązanie odpowiada ogólnym przepisom zawartym w umowie najmu. Zgodnie z art. 675 § 1 k.c. po zakończeniu najmu najemca zobowiązany jest zwrócić rzecz w stanie niepogorszonym; jednakże nie ponosi odpowiedzialności za zużycie rzeczy będące normalnym następstwem prawidłowego używania. Zgodnie zaś z art. 675 § 3 domniemywa się, że rzecz była wydana najemcy w stanie dobrym i przydatnym do umówionego użytku.

W tym miejscu wskazać należy, że odpowiedzialność za stan zwracanej rzeczy najętej nie obejmuje odpowiedzialności za zużycie rzeczy będące następstwem prawidłowego jej używania, a więc używania rzeczy w sposób określony w umowie, a w gdy umowa nie określa sposobu korzystania z rzeczy, w sposób odpowiadający właściwościom i przeznaczeniu rzeczy (art. 666 §1 k.c.). „Zużycie rzeczy będące następstwem prawidłowego jej używania” jest określeniem, które wymaga każdorazowego odniesienia treści stosunku do cech konkretnego przedmiotu najmu, wyznaczonych przez jego przeznaczenie oraz sposób postępowania zmierzający do wykorzystania jego cech funkcjonalnych (J. Jezioro, E. Gniewek, Komentarz, 2006, s. 1084). Jeżeli nie ma w tym zakresie szczególnych ustaleń stron, dokonuje się oceny obiektywnej, w ramach której uwzględnia się zalecenia wynajmującego dotyczące prawidłowego używania rzeczy (przeznaczenia, sposobu i częstotliwości zabiegów konserwacyjnych itp.), a przy braku takich zaleceń uwzględnia się przeznaczenie lokalu oraz sposób postępowania zapewniający jego funkcjonalnych. Celowość dokonania w czasie trwania najmu drobnych napraw, remontów, czy nakładów na przedmiot najmu oceniania jest z punktu widzenia przeznaczenia lokalu i jego funkcjonalności.

Najemca nie odpowiada więc za pogorszenie rzeczy będące następstwem prawidłowego jej używania. A contrario najemca ponosi odpowiedzialność odszkodowawczą za takie zużycie lub pogorszenie rzeczy, które jest następstwem jej nieprawidłowego używania. Udowodnienie okoliczności, że zużycie (pogorszenie) rzeczy jest następstwem prawidłowego jej używania, obciąża najemcę (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 maja 1999 roku, sygn. akt I CKN 1304/98).

Jak wynika z zeznań R. W. złożonych na rozprawie w dniu 11 października 2018 roku, osoba, która używała wynajęty sprzęt, to jest spawarkę M. (...) była technologiem i instruktorem spawalnictwa, ponadto miała doświadczenie w obchodzeniu się z podobnymi urządzeniami. Świadek wskazał, że wiadome było, że tego typu maszynami nie spawa się w cyklu ciągłym . Z okoliczności sprawy wynika, że podczas spawania kilku elementów blachy miedzianej urządzenie nagle przestało działać. Odnotować należy, że urządzenie nie było nowe i było awaryjne. R. W. wskazał, że maszyna działała w cyklu: praca 3 minuty, 10 – 15 minutowa przerwa. Po jednej z takich przerw spawarka na chwilę się uruchomiła i przestała działać.

W ocenie Sądu brak jest podstaw do przyjęcia, że spawarka była nieprawidłowo używana, co doprowadziło do powstania szkody (pogorszenia rzeczy). Również zlecona przez pozwaną ekspertyza wykazała, że w urządzeniu nie stwierdzono ciał obcych i zalania, które mogły przyczynić się do powstania uszkodzeń. Zapylenie maszyny określono za typowe dla normlanych warunków eksploatacji. Przy czym wskazać należy, że powódka nie kwestionowała sporządzonej ekspertyzy prywatnej, a jedynie wysuwała inne z niej wnioski.

Podnieść należy, że powódka, na której ciążył ciężar wykazania zasadności roszczenia o naprawienie s. , nie wykazała dochodzonej należności. Pomimo znanego jej stanowiska strony pozwanej już przed wszczęciem procesu, a nawet już po otrzymaniu sprzeciwu od nakazu zapłaty nie powołała żadnych dowodów celem wykazania, że do awarii (zatrzymania urządzenia) doszło na skutek nieprawidłowej eksploatacji bądź zużycia nie będącego normalnym zużyciem przy prawidłowej eksploatacji.

Strona powodowa nie wykazała ponadto żadnym dowodem, że sporządzona na zlecenie pozwanej ekspertyza jest niemiarodajna (art. 6 k.c.), poprzestając jedynie na stwierdzeniu, że „opinia nie wyklucza kategorycznie, że do uszkodzenia spawarki doszło na skutek jej niewłaściwego użytkowania bądź ingerencji osób trzech, o czym świadczą załączone zdjęcia”. Jednak z załączanych zdjęć również nie wynika, że urządzenie było użytkowane w sposób nieprawidłowy.

Strona powodowa nie wykazała także kosztów naprawy przedmiotowego urządzenia, które były kwestionowane przez pozwaną (art. 6 k.c.).

Na rozprawie w dniu 11 października 2018 roku Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka A. D. i dowodu opinii biegłego na okoliczność wysokości kosztów naprawy uszkodzonej maszyny, bowiem prowadziłyby to do nieuzasadnionej zwłoki w rozpoznaniu sprawy, a strona pozwana kwestionowała – o czym była mowa wcześniej - wysokość kosztów naprawy już w sprzeciwie od nakazu zapłaty, a nawet w pismach przedprocesowych.

Sąd oddalił również jako spóźniony wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka P. Luksemburga.

Reasumując należy więc uznać, że kwota wpłaconej zaliczki (2400,00 złotych) w pełni pokrywa kwotę należności z tytułu najmu spawarki (1845,00 zł). Roszczenie o zapłatę kosztów naprawy tego urządzenia w kwocie 2496,74 zł okazało się niezasadne.

Powództwo podlegało więc oddaleniu.

Strona pozwana nie była reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, a pozwana nie wykazała aby poniosła jakiegokolwiek koszty, wobec czego sentencja wyroku nie zawiera rozstrzygnięcia o kosztach procesu.